

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Principala resursă de care dispune Fondul Monetar Internațional pentru finanțarea solicitată de țările membre, în vederea acoperirii deficitelor balanțelor lor de plăți, o constituie cotele vărsate de aceste țări la capitalul F.M.I. și, mai exact, partea de 25 % din aceste cote care, conform Statutului, în cazul țărilor cu monede neconvertibile, trebuie vărsată în DST sau în valutele^{x)} altor membri specificați de Fond, cu acordul acestora.

Majorările de cote se fac, de regulă, la intervale de până la cinci ani, după o examinare a Consiliului Guvernatorilor care se soldează cu concluzia că o majorare a cotelor membrilor săi este justificată.

De la aderarea României la Fond, din decembrie 1972 și până în prezent, cotele țărilor membre, deci și cota României, au fost majorate de patru ori (în cazul nostru de la 190,0 milioane DST, la 754,1 milioane DST).

Atât cota stabilită la aderare, cât și majorările la care consimt ulterior, se varsă, în cazul țărilor cu moneda neconvertibilă în proporție de 25 % în DST sau în valutele altor membri, propuși de Fond, cu acordul acestora, iar diferența de 75 % în moneda țării membre respective.

. / .

---

x) De regulă, valute liber utilizabile (dolarul SUA, marca germană, yenul japonez, francul francez și lira sterlină) pe care Fondul Monetar Internațional le consideră ca fiind larg utilizate pentru efectuarea de plăți în tranzacțiile internaționale și sunt comercializate pe scară largă pe principalele piețe valutare.

2. În prezent, în cadrul Fondului, după dezbateri prelungite - care au durat mai mulți ani - s-a căzut de acord asupra necesității unei noi majorări a cotelor țărilor membre (cea de-a 11-a de la crearea FMI). În acest scop, F.M.I. a inițiat un proiect de rezoluție, care a fost adoptat, prin vot, de Consiliul Guvernatorilor, la Washington - Rezoluția nr.53/2 din 30 ianuarie 1998, prezentată în anexă. La baza elaborării rezoluției a stat un Raport al Directorilor executivi ai F.M.I. care, în esență, a inclus :

(i) O creștere totală a cotelor actuale cu circa 45 %, respectiv de la 145.318,80 milioane DST, la 210.943,00 milioane DST;

(ii) Din totalul creșterii :

- 75 % va fi repartizat tuturor țărilor membre proporțional cu cotele lor actuale;

- 15 % va fi, de asemenea, repartizat tuturor țărilor membre însă proporțional cu ponderile lor calculate (pe baza datelor din 1994 luate în considerare spre a reflecta mai bine situația economică relativă a membrilor);

- 10 % se va repartiza țărilor membre ale căror cote actuale nu mai corespund situației lor în economia mondială (măsurată ca depășire a ponderilor lor în cotele calculate față de ponderile în cotele actuale);

Este de menționat că un procent din ultimele zece va fi repartizat celor cinci țări membre ale căror cote actuale sunt mult inferioare situației lor economice relative care le permite să contribuie la alimentarea lichidității Fondului pe termen mediu.

(iii) Folosirea tranșei rezervă pentru acoperirea unei părți din majorarea de cotă.

3. În conformitate cu Statutul F.M.I. atât cotele inițiale stabilite la aderare, cât și majorările ulterioare atribuite țărilor

membre cu monede neconvertibile se acoperă (se varsă) astfel :

(i) 25 %, fie în DST, fie în monedele altor membri menționați de Fond, cu acordul acestora, fie în orice combinație de DST și astfel de valute;

(ii) 75 %, în propria monedă a membrului respectiv.

4. Pe baza calculelor de mai sus, cota României va crește cu 276,10 milioane DST, respectiv de la 754,1 milioane DST, la 1030,20 milioane DST. Conform regulii generale, prevăzute de Statut, creșterea de 276,10 milioane DST urmează să se acopere (verse) astfel

- 69,025 milioane DST (25 %), în drepturi speciale de tragere, fie în monedele altor membri menționați de Fond, cu acordul acestora, fie în orice combinație de DST și astfel de valute; și

- 207,075 milioane DST (75 %), în LEI, într-un cont al FMI deschis la Banca Națională a României.

Menționăm că față de majorarea totală a cotelor F.M.I., cu 45 %, majorarea atribuită României este de numai 36,6 % și aceasta datorită în principal situației sale economice și gradului de participare la comerțul internațional.

5. Pentru țările care nu au rezerve suficiente de DST și valute pentru acoperirea părții de 25 % din creșterea totală atribuită, Fondul - ca și în alți ani când au avut loc majorări de cote - a creat posibilitatea ca acoperirea respectivă să se facă din tranșa de rezervă, egală cu partea de 25 % din creșterea de cotă, de care țara respectivă va dispune în urma majorării cotei sale, astfel : țara în cauză apelează, cu ajutorul Fondului, la un împrumut de DST de la o altă țară membră care dispune de DST și își achită partea de 25 % în DST; în acel moment, majorarea de cotă intră în vigoare și dă dreptul membrului să tragă tranșa rezervă pe care o folosește, în aceeași zi, la rambursarea DST-urilor împrumutate.

6. Creșterea de cotă a unei țări membre nu va deveni efectivă până când aceasta nu va notifica Fondului, până cel mai târziu la 25 ianuarie 1999, acordul său, și nu va plăti integral majorarea de cotă în decurs de 30 de zile după cea mai târzie din următoarele date :

(i) data la care țara membră notifica Fondului consimțământul său, sau

(ii) data comunicată de Fond, la care țările membre ce dețin împreună minim 85 % din totalul cotelor la 23 decembrie 1997 au consimțit la majorarea cotelor, sub rezerva că această perioadă poate fi extinsă de Consiliul Executiv.

7. Având în vedere că majorarea de cote este cerută de mai multă vreme de țările membre și că ea este în folosul țărilor în curs de dezvoltare, principalele beneficiare ale unor credite sporite (acestea se acordă proporțional cu cota), apreciem că și România, aflată în plin proces de reformă, restructurare și privatizare, nu are motive să se opună majorării de cotă ce i-a fost atribuită, mai ales că onorarea ei va putea fi făcută după notificarea acordului său (a se vedea pct.6).

Menționăm că, în conformitate cu prevederile art.2 din Ordonanța Guvernului nr.30/1996 privind reglementarea participațiilor statului la Fondul Monetar Internațional și modul de regularizare a influențelor financiare rezultate din tranzacțiile cu Fondul Monetar Internațional, aprobată și modificată prin Legea nr.97/1997, "începând cu luna iulie 1996, toate drepturile și obligațiile care revin statului român ca urmare a tranzacțiilor cu Fondul Monetar Internațional se reflectă în gestiunea Băncii Naționale a României, potrivit normelor metodologice avizate de Ministerul Finanțelor". Aceasta înseamnă că, pentru majorarea de cotă de 276,10 milioane DST, cheltuielile Băncii Naționale a României vor fi afectate cel mai târziu în

1999 cu suma de aproximativ 3.102,8 miliarde lei (calculată la cursul de 11.237,85 LEI/DST în vigoare, în relațiile cu Fondul Monetar Internațional până la 30 aprilie 1999).

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru aprobarea Rezoluției nr.53/2 din 30 ianuarie 1998 adoptată la Washington de Consiliul Guvernatorilor Fondului Monetar Internațional privind majorarea cotelor membrilor Fondului - cea de a 11-a revizuire generală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,

[Handwritten signature]
Radu Vasile